

نقاشی خالق «دختری با گوشواره مروارید» قلبی از آب در آمد

شوند دقیقاً چه کسی این دو نقاشی را خلق کرده است. این گروه از محققان روز شنبه طور رسمی نتیجه تحقیقاتشان را اعلام خواهند کرد و اصالت نقاشی «دختری با فلوت» را تصریح خواهند کرد.

«دختری با فلوت» دیگر یکی از نقاشی‌های «یوهانس ورمیر» محسوب نمی‌شود.

بررسی‌های دقیق، نوعی روش غیرمعمول در رنگ‌آمیزی این نقاشی را آشکار کرد. هر کسی که این نقاشی را در قرن هفدهم میلادی به عنوان یکی از آثار این نقاش مشهور هلندی جعل کرده است، در روند خلق این نقاشی موفقیت‌آمیز عمل نکرده و به رغم سطح صاف نقاشی‌های «ورمیر»، در این نقاشی سطح زبری به وجود آمده است.

در مجموعه «گالری ملی هنر واشینگتن» چهار تابلو نقاشی منسوب به «ورمیر» یکی از بزرگترین نقاشان تاریخ هنر وجود دارد و هر چهار مورد آن‌ها با استفاده از فناوری پیشرفته مورد بررسی قرار گرفته‌اند. از جمله این نقاشی‌ها به «دختری با کلاه قرمز» می‌توان اشاره کرد که در نهایت اصالت آن به عنوان یکی از آثار این هنرمند تأیید شد.

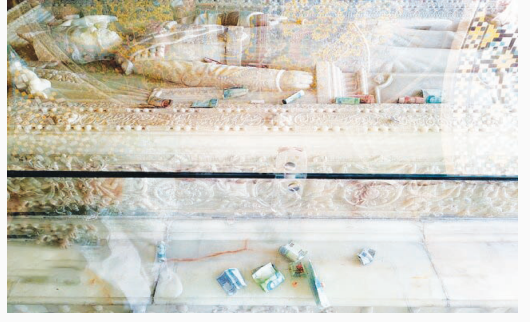
فقط حدود ۳۰ نقاشی از آثار «ورمیر» در جهان باقی مانده است، در نتیجه تغییر اصالت حتی یکی از نقاشی‌های منسوب به او از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است.

کارشناسان «گالری ملی هنر واشینگتن» پس از تحقیقات مفصل اعلام کردند، تابلو نقاشی «دختر و فلوت» توسط «یوهانس ورمیر» نقاشی نشده است.

به گزارش ایرنا و به نقل از نیویورک تایمز، سه دهه است که تاریخ‌دانان هنری اصالت دو تابلو نقاشی منسوب به «یوهانس ورمیر» خالق تابلو نقاشی مشهور «دختری با گوشواره مروارید» که در گالری ملی هنر واشینگتن نگهداری می‌شوند را زیر سؤال برده‌اند.

بنابراین وقتی این موزه در دوران همه‌گیری ویروس کرونا تعطیل شد، مسئولان آن، متخصصان مرمت نقاشی و دانشمندان از فناوری استفاده کردند تا پشت این دو تابلو نقاشی را مشاهده کند و متوجه

اتفاق تازه در سنگ قبر ناصرالدین شاه

سنگ مزار ناصرالدین شاه که در کاخ گلستان در محفظه شیشه‌ای نگهداری می‌شود با اتفاقی قابل تأمل مواجه شده است. به گزارش ایسنا، سنگ قبر ناصرالدین شاه که پیکرهای از او را به نقش کشیده است، در گوشه‌ای از کاخ گلستان، معروف به «خلوت کریمخانی» نگهداری می‌شود. این سنگ در محفظه‌ای شیشه‌ای قرار داده شده که درون آن نیز اسکناس‌هایی انداخته شده است؛ صحنه‌ای که البته چندان ناآشنا به نظر نمی‌آید، اما نه در کاخ گلستان و در تابوت شیشه‌ای که از یک سنگ قبر با ارزش‌های هنری و تاریخی محافظت می‌کند.

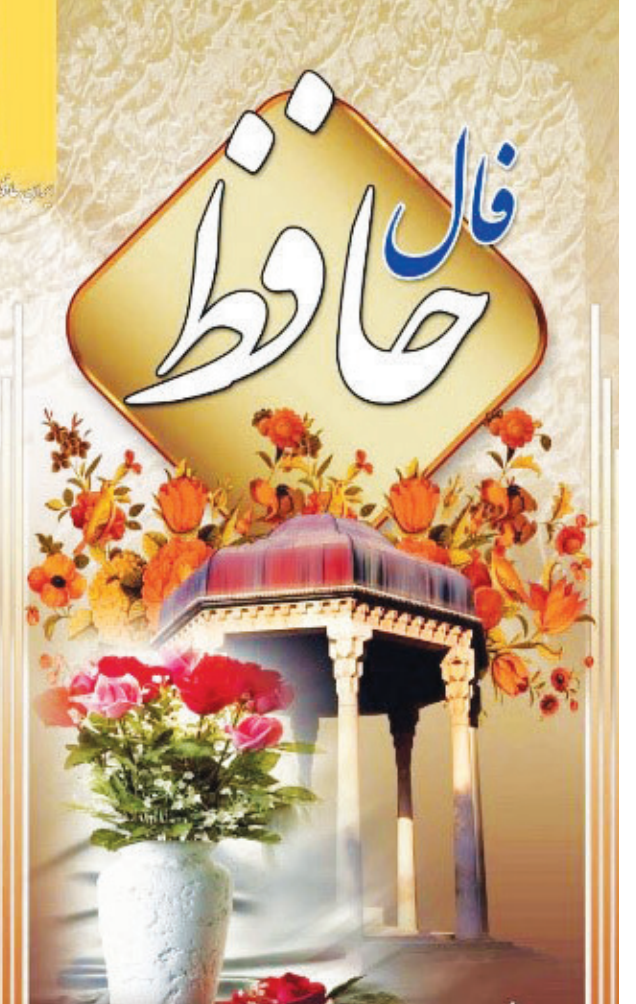
به گفته نگهبانان کاخ، این پول‌ها معمولاً توسط بازدیدکنندگان به داخل محفظه شیشه‌ای انداخته می‌شود. برای برخی راهنمایان گردشگری که این روزها در کاخ گلستان تردد دارند این صحنه جدید است، بعضی‌هاشان می‌گویند تا حالا ندیده بودند کسی داخل این محفظه پولی بیندازد. هر چند راهنمایانی هم هستند که همزمان با بازدید گردشگران متوجه شده‌اند برخی توریست‌های خارجی نیز به تأثیر از ایرانی‌ها به داخل محفظه سنگ قبر، پول انداخته‌اند. انداختن پول در مزار شخصیت‌ها، رسمی است که پایه مستندی ندارد و معمولاً با نیت و براساس باورهای شخصی، مبلغی اهدا می‌شود.

آرامگاه ناصرالدین شاه قاجار در حرم عبدالعظیم در شهر تهران قرار دارد، ولی سنگ مزار او در جریان تخریب قبر رضاشاه پهلوی در اوایل انقلاب، جابه‌جا شده است. مهدی ججت - مؤسس سازمان میراث فرهنگی - یک سال پیش در برنامه تلویزیونی «دستخط» درباره این سنگ قبر چنین روایتی داشته است: سنگی که روی قبر ناصرالدین شاه بود، دو متر طول و ۸۰ سانتیمتر عرض و حدود ۶۰ سانتیمتر ارتفاع داشت، یک سنگ مرمر سبز بسیار نفیس. روی آن به قدری خطوط مختلف کنده‌کاری شده و تصویر ناصرالدین شاه بود، بسیار آن را ویژه کرده است. وقتی این‌ها می‌خواهند قبر رضاشاه را خراب کنند به سر قبر ناصرالدین شاه می‌رسند تا آن را خراب کنند، سه نفر از باستان‌شناسان ما هم که الان هم حضور دارند آنجا رفته بودند که ببینند چه خبر است، دیده بودند که آن‌ها می‌گویند چکش بیاورید سنگ آن‌ها را هم خراب کنیم که مال مردم را خورده‌اند. این باستان‌شناسان دیده بودند این سنگ نفیس است و اثر تاریخی است، یکی گفت الان اذان و سر ظهر است، نماز را اول بخوانیم و بعد ترتیب این کار را بدهیم. قبول کردند و برای نماز خواندن رفتند و جمعیت هم دنبال آن‌ها رفتند و ما زیر سنگ را خالی کردیم و سنگ را پشت وانت گذاشتیم و به کاخ گلستان بردیم.

از سنگ قبر ناصرالدین شاه تا دهه هفتاد خبری نبود، با گشایش کاخ گلستان به روی مردم، این سنگ پس از ۱۷ سال (طبق مستندات کاخ) به نمایش گذاشته شد.

سنگ مزار ناصرالدین شاه دارای ابعادی معادل ۲۴۹ در ۱۳۱

امروز شما

مهر

بدون دلیل برای خود مانع و مشکل می‌تراشی. یک اشتباه کوچک، یک تأخیر غیرموجه و یک سهل‌انگاری می‌تواند تو را دچار درس‌های متعددی کند که اصلاً لزومی نداشت.

آبان

پیش از یک رابطه عاطفی یا عاشقانه باید خود را برای آن آماده ساخت. اول باید خانه را آب و جارو کرد و سپس از مهمان‌خواست که به آن قدم بگذارد. در این راه باید تجربه زیادی آموخت.

آذر

تو باید در برخورد با دوستان شجاعت و صراحت داشته باشی تا رابطه‌تان تضمین شود. شاید در ابتدا برای مدتی کوتاه، دلتخوری و ناراحتی پیش بیاید اما در درازمدت به تو حق خواهد داد.

دی

فرصتی دست می‌دهد که باید بتوانی از آن درست استفاده کنی چون این فرصت به این زودی‌ها دوباره بدست نمی‌آید. اما در مورد احساسات زیاده‌روی نکن چون پشیمانی می‌شوی.

بهمن

به زودی تحولی رخ می‌دهد و این شرایط به همین صورت باقی می‌ماند. بعضی وقت‌ها باید دهها عامل دست به دست هم دهند تا اتفاقی بیفتد. بهتر است به جای انتظار کشیدن به فکر برنامه‌های فردیت باشی.

اسفند

آقدر به کار و مسائل مالی سرگرمی که احساس و عاطفه را به کلی فراموش کردی. بخش مهمی از زندگی تو در مسائل عاطفی خلاصه شده است پس بیشتر به آن اهمیت بده.

فروردین

باید از خطایی که مرتکب شدی عذرخواهی کرده و آن را جبران کنی. این کاری دشوار و سخت خواهد بود اما بهتر از آن است که همین راه غلط را تا آخر رفته و خود یا دیگران را نابود سازی.

اردیبهشت

با مشکلات عاطفی روبرو می‌شوی. از طرفی رفتارهای خشک و خشن، از تو چهره نامطلوبی می‌سازد و او را فراری می‌دهد. درست است که مشکلاتی با هم دارید اما این دلیل نمی‌شود که خودت را بیازی و احم کنی.

خرداد

عشق و دوست داشتن باید در اعماق وجود آدمی جای گیرد. در غیر اینصورت به رفتاری ریاکارانه منجر خواهد شد که به خود و دیگران لطمه می‌زند. خلوص در عشق حرف اول را می‌زند.

تیر

این عشق پر عقل و دین تو خیمه زده و تو را کاملاً تحت تأثیر قرار داده است. هرگونه سفارش یا تضمینی در این باره بی‌فایده است و باید صبر کرد تا این موج بگذرد یا این شعله فروکش کند.

مرداد

عشق و محبت باید از هر دو طرف باشد. عشق‌های یک طرفه گاهی خطرناک خواهند بود. سعی کن کسی را دوست داشته باشی که او هم جایی در دل خود برای تو ذخیره کرده باشد.

شهریور

مراقب بعضی از رفتارهای باش! به راحتی می‌توان دلی را شکست و با یک توهین روحی را آزرده اما همان دل و روح را نمی‌توان با هزار کوشش بدست آورد.

نگاهی به «مهرگان»

بزرگ‌ترین جشن ایرانیان پس از نوروز که رنگ فراموشی گرفته

«مهرگان»، جشنی باستانی بوده که از زمان هخامنشیان یا حتی دورتر از آن در ایران برگزار می‌شد. گفته می‌شود این جشن را برای پیروزی فریدون بر ضحاک برپا می‌کردند و آن روز را «مهرگان» نام گذاشته بودند. پرونده ثبت «جشن مهرگان» در نوبت بررسی یونسکو قرار دارد. این پرونده یکبار قبلاً در یونسکو بررسی شده بود که به دلیل برخی ابهامات، نام آن به فهرست جهانی میراث ناملموس وارد نشد.

به گزارش ایسنا، در کتاب گاه‌شماری و جشن‌های ایران باستان نوشته «هاشم رضی» درباره «جشن مهرگان» آمده است: «به موجب تقویم اوستایی هنگامی سال به دو فصل تقسیم می‌شد، تابستان بزرگ و زمستان بزرگ. نوروز آغاز بهار و مهر آغاز پاییز است. در این دو هنگام ایرانیان دو جشن بزرگ ملی خود را برگزار می‌کردند، با مراسم و آدابی مشترک. هر دو جشن از عظمت و اعتبار برخوردار بود و نمی‌توانستند یکی را بر دیگری برتری دهند. چنان‌که از سلمان فارسی نقل است که خداوند «یاقوت» را در نوروز و «زبرجد» را در مهرگان برای زینت بندگان پدید آورد و فضل این دو بر ایام مانند فضل یاقوت و زبرجد است به جواهر دیگر. پس ملاحظه می‌شود که فضل و برتری در این جشن قائل نبودند.

مهرگان و نوروز از روزگار باستان از جمله دو جشن بزرگ مورد توجه بودند، در اغلب مراجع و مآخذی که درباره این دو جشن موجود است، مراسم یکسانی در آداب و رسوم و سنن برگزاری آن معمول بود. در (برای) مثال «بار عام شاهان»، «تقسیم هر دو ماه فروردین و مهر به شش پنجه یا پنج روزه»، «معین بودن هر پنجه یا هر روزی برای انجام مراسمی ویژه دادخواهی مردمان»، «هدایای هدایای فراوان پیشگاه شهبانان»، «بخشودن البسه تابستانی یا زمستانی صندوقخانه شاه بر مردم»، «رسیدن بیک خجسته به دربار شاهی»، «مراسم آفرین خوانی و رسوم تمثیلی»، «گستردن خوان نوروزی و مهرگانی»، «نوروز بزرگ و نوروز کوچک» که از «مهرگان بزرگ و مهرگان عامه» قدمت هر دو جشن که به شاهان باستانی و بزرگ منسوب شده است، چنان‌که نوروز به جمشید و مهرگان به فریدون نسبت داده می‌شود.

«مهرگان» آغاز نیمه دوم سال و یا به اعتباری آغاز سال «هخامنشی» و فصل پاییز و حلول خورشید در برج میزان است. شاید بتوان گفت که در دوران هخامنشی اعتبار این جشن بیشتر و توجه به آن افزوده‌تر از نوروز بود. بر پایه روایات مورخان قدیمی یونان و روم درباره این جشن آگاهی‌ها فراتر است که درباره نوروز نیست، به‌ویژه آن‌که اهمیت و اعتبار مقام مهر در دوره هخامنشیان بسیار مورد توجه است.» نام این جشن باستان از مهر گرفته شده است که واژه‌های مشترک بین هند و ایران است و این واژه در

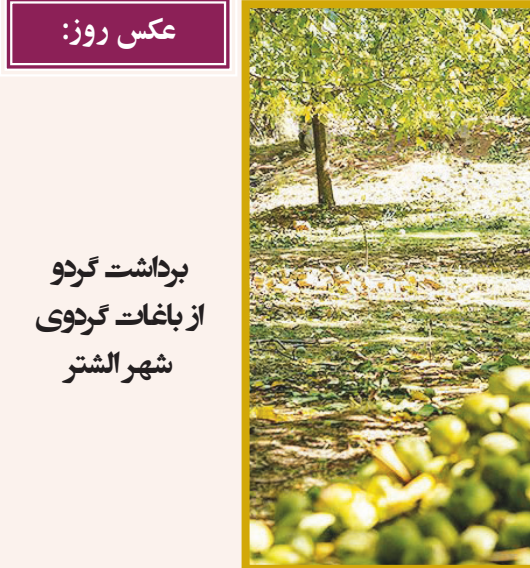
ساتی متر بوده که پیکره و چهره ناصرالدین شاه، ظاهر آن در اندازه‌های طبیعی یا شمیری در دست، حجاری شده است. حاشیه این سنگ قبر نیز با ظرافت تراشیده شده و به اشعاری در مدح شاه قاجار مزین شده است. در زیر پای چپ شاه قاجار حک شده «عمل استاد عباسقلی حجار»، اما در منابع تاریخی نام علی‌اکبر حجار را به عنوان هنرمند سنگ‌تراش آورده‌اند.

محمدعلی فروغی ذکاءالملک در یادداشت‌های روزانه خود به تاریخ شنبه ۲۷ شوال ۱۳۲۱ هجری قمری اشاره‌ای به این سنگ داشته و نوشته است: برای سنگ قبر ناصرالدین شاه مذکور، صورت ناصرالدین شاه را ساخته‌اند. حجار آن «میرزا علی‌اکبر» نامی است. می‌گویند در این صنعت مهارت دارد. از قراری که شنیدم مباشر سنگ است. نمی‌دانم کیست. صورت شاه را از کارهای کمال‌الملک گرفته و دور آن طبقات رجال ناصرالدین شاه را می‌سازند. می‌گویند، تا به حال سی هزار تومان خرج آن شده است. گفته شده که استاد حجاری برای ساخت سنگ قبر حدود چهار سال زمان گذاشته و آن را از سنگ یک تکه مرمر سبز پدید آورده است.

این سنگ قبر که این روزها به شکلی متفاوت مورد توجه بازدیدکنندگان کاخ گلستان قرار گرفته است، در گوشه شمال غربی محوطه کاخ گلستان، چسبیده به تالار «سلام» که «خلوت کریمخانی» یا «جلوخان» نام دارد، قرار داده شده است. این نام از دو نظر تعیین شده؛ نخست آن که اساس بنای آن در زمان کریمخان کلاه‌فرنگی فارس به این محل انتقال دهند، جایی که محل عبور و مرور روزانه او بود و به این ترتیب استخوان‌های کریمخان پی در پی لگدکوب می‌شد. این محل بعدها خلوت‌کده ناصرالدین شاه شد. در زمان رضاشاه پهلوی، پله‌های سمت راست جلوخان که در زیر آن استخوان‌های پوسیده کریمخان قرار داشت، شکافته شد و آنچه باقی مانده بود به قم و در مزارعی که آماده شده بود، انتقال داده شد.

عکس روز:

برداشت گردو از باغات گردوی شهر الشتر

در برخی منابع و مآخذ همچون «اوستا» آمده است روزی که فریدون بر ضحاک پیروز شد، ایرانیان به شکرانه این موهبت روز مهر از ماه مهر را جشن گرفتند و هر ساله به موجب چنین اتفاقی، مهرگان جشن را برپا کردند. فردوسی نیز در شاهنامه روز مهرگان را روزی می‌داند که فریدون در آن به پادشاهی نشست و تاج بر سر گذاشت. همچنین بیشتر مورخان نام این جشن باستان از مهر گرفته شده است که واژه‌های مشترک بین هند و ایران است و این واژه در